

Het Nieuwsblad

Date: 25-01-2025

Page: 16

Periodicity: Daily

Journalist: Arthur De Meyer

Circulation: 172629

Audience: 806792

Size: 836 cm²

publications: 2 : Het Nieuwsblad - De Gentenaar

Haar doel: er net zo'n succes van maken als het Atomium

Ze gaf het Atomium opnieuw glans en herstelde de grandeur van Villa Empain. **Nu wil barones Diane Hennebert (68) het Chinees Paviljoen van Laken redden van de ondergang.**

“Ik voel me de poetsvrouw van ons patrimonium.”

ARTHUR DE MEYER EN
TOMMY HUYGEBART

“Slapeloze nachten heb ik gekend. Om de gedachte dat vandalen hier stenen door de ramen keilden en dat het binnenregende.” De vochtplekken op de muur verraden inderdaad allerhande lekken. Hier en daar krult het parket omhoog en komen de moulures naar beneden. Geen muur die niet klammig is. “Er is geen volk zo nalatig als de Belgen als het op patrimonium aankomt. Het is *completely* gestoord dat we deze parel gewoon laten rotten.”

Wel valt vanuit de auto de verkrotting niet al te hard op. Maar als je het park ingaat, voorspellen de nadarhekkens en met OSB-platen gebarricadeerde ramen weinig goeds. Sinds er in 2013 – aldus de barones – “twijfelachtige” stabiliteitsproblemen ontdekt werden, ging het Paviljoen op slot. “En sindsdien hebben de vele regeringen en instituten die ons land zo typeren, alles bij elkaar welgeteld nul euro vrijgemaakt voor het onderhoud!”

Chinoiseries en Delfts blauw

Maar een ruïne is het niet. “Nog niet. In 2017 werd de renovatie geraamd op 700.000 euro. Intussen is dat 6 miljoen euro. Per jaar komt daar nu een miljoen euro aan schade bij.” De galm van haar stem deint uit in de lege kamers. Dan pas hoor je een kletterend

lek in het dak dat in potten en emmers drupt. “Het is écht wel dringend.”

Om die reden organiseerde Hennebert afgelopen vrijdag een rondleiding voor de vips van de kunstbeurs BRAFA. Onder het gezelschap: gegoede mensen die zich graag als mecenas opwerpen. Na de rondleiding mengde de barones zich onder hen met een glaasje champagne. “Maar eigenlijk ben ik maar een poetsvrouw. Zo voelt het toch: de poetsvrouw van ons patrimonium.” (lacht)

Maar de barones is dan in haar

element. Ze kent de spreekwoordelijke ‘dans’ om fondsen te werven voor zulke projecten erg goed. Ze staat bekend om haar doortastende en pragmatische aanpak. “Tijdens de renovatie van het Atomium kwamen we 1 miljoen euro tekort. Maar we hadden 1.000 oude platen over waarmee de bollen langs buiten bekleed waren. De meeste mensen zouden die naar het stort gebracht hebben. Maar 1.000 platen aan 1.000 euro per stuk? Dat is een miljoen. Opgelost! De dag van de verkoop stonden mensen om 6 uur’s ochtends al aan te schuiven. Tegen de middag was

“Er is geen volk zo nalatig als de Belgen als het op patrimonium aankomt. Het is ‘completely’ gestoord dat we deze parel gewoon laten rotten”

DIANE HENNEBERT
BARONES

alles weg.”

Voorbij de nadarhekkens en troosteloze in-

komhal tref je veel ‘Chinoiseries’ aan. Maar ook accenten die een

Franse koning niet zouden mistaan. Er is ook Delfts blauw in de muurpanelen verwerkt – compleet met oer-Hollandse plaatjes van windmolens. Het hele interieur is een surrealistische – en we zouden durven zeggen: typerend Belgische – mix van stijlen.

De monumentale trap naar boven is napoleontisch van stijl, met kleine Chinese draakjes en aapjes verwerkt in de leuning. De gang op de eerste verdieping is dan weer bekleed in koraalkleurig Belgisch marmer. “Dat marmer werd ook gebruikt in het Vaticaan”, zegt de barones nog. “Dat was in die tijd bij het chiqueste wat er was. Helaas wordt er al jaren niet meer naar gedolven. Ik denk dat het op is.”

En dat iconoclastisch mengen? “Dat was de mode in die tijd”, zegt de barones. “Men had een ietwat paternalistische kijk op het Oosten. Door het te mengen met westerse stijlen dacht men die toen ‘beter’ te maken.” Compleet conform de tijdgeest van opdrachtgever Leopold II.

“Dat wil ik ook”

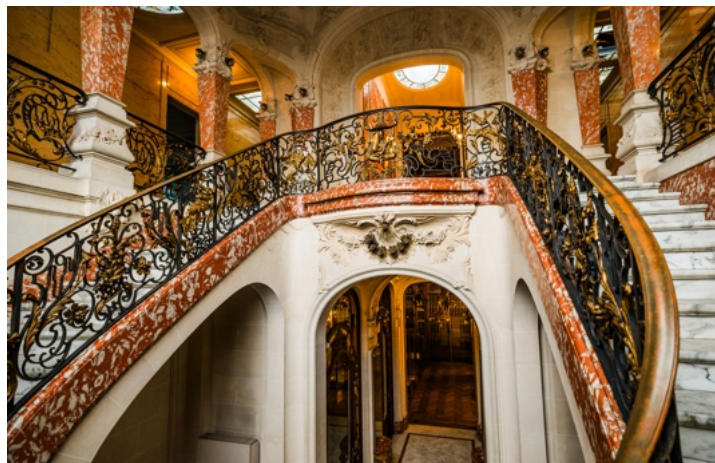
Op dat idee kwam de koning in 1900 tijdens de wereldtentoonstelling in Parijs. Daar werd hij van zijn sokken geblazen door een collectie exotische gebouwen van de hand van architect Alexandre Marcel. De koning zag er onder meer een Japanse toren en een Chinees paviljoen. “Dat wil ik ook, maar dan in Brussel”, luidde de opdracht.

Aanvankelijk moest het Paviljoen een luxueus restaurant worden, als ware het een business-club avant la lettre. Een *liason* tussen oost en west. Leopold II overleed echter voor het gebouw

opgeleverd werd, en het restaurant ging nooit open. Doorheen de jaren kreeg het Paviljoen verschillende invullingen: van porseleinwinkel tot museumruimte. Als de renovatie klaar is, moet het opnieuw dat laatste worden: “Als het ‘Paleis van de Zijderoutes’.”

Of de barones vrijdag al mecenassen vond voor haar project,

wil ze niet kwijt. “Het is een Belgenmop dat een burger als ik dit in handen moet nemen, dat ik op zoek moet naar private fondsen. Want onze vzw krijgt nul subsidies. We betalen nochtans allemaal belastingen, hé. *Mais bon*. Dit is ‘ons’ erfgoed. We moeten er zorg voor dragen. Want het behoort ons allen toe.”

Het interieur van het Chinees Paviljoen is nog steeds prachtig. Hennebert: “Het is een Belgenmop dat een burger als ik dit in handen moet nemen.” © ROBIN FASSEUR

